

הידעת?

מאת שי סולץ ורועי קוק

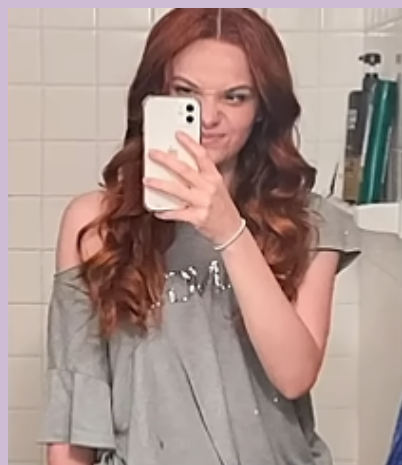
רוצים לדעת על
הנושאים הכי
מעניינים?

אתם אומרים תודה לchat gpt?

**אם כן,
אתם מבזבזים
מליונים!**

הסיפור התחיל כשמשתמש שאל את סם אלטמן (מנכ"ל open ai - החברה שיצרה את chat gpt). הוא שאל אותו בצחוק כמה כסף הם מבזבזים על אנשים שכותבים תודה בצ'אט וסם אלטמן החליט לענות על זה ברצינות. התשובה הייתה שהם בזבזו עשרות מיליוני דולרים על אנשים שכותבים תודה! (כי בכל פעם שאתם כותבים משהו ל chat gpt עוד כוח עיבוד ועוד מידע לשמור) אבל במחקר שערכו ב microsoft הראו שאם תהיו מנומסים ל ai הוא יהיה מנומס בחזרה.

אז אולי כדאי לכתוב תודה?

יכול להיות שהמוזיקה של טיילור סטוויפט הצילה חיים?

זאת אנה והיא
מעריצה של
טיילור סטוויפט.
היא מכירה כל
מילה וכל פזמון
של טיילור

אבל באחד הבקרים כשהיא הייתה בדרך לעבודה היא שמעה את השיר האהוב עליה והיא לא מצליחה להיזכר במילים! אנה התחילה פשוט להירקב במיטה והיא הרגישה כבויה. בוקר אחד היא אפילו התמוטטה בעבודה! אחרי זה בצילום המוח שלה הרופאים גילו קברנומה שזה סבך לא תקין של כלי דם. במוח אצל אנה זה לחץ ספציפית על איזור שאחראי במוח על זיכרון, רגשות ואישיות. השכחה של מילות השיר לא הייתה סתם, זה היה מהסימנים הראשונים שעזרו להבין שמהו לא בסדר.

הבחור הזה

שדד בנק

לפני 30

שנים

בטח אתם שואלים:
אדוני, איפה
המקצועיות? לפחות
תסתיר את הפנים
או שתשים
מסכה.

אבל אתם לא מבינים הבחור הזה הרבה יותר חכם ממה שאתם חושבים. הוא מרח מיץ לימון על הפנים! בגלל שמיץ לימון מייצר דיו בלתי נראה הוא חשב שזה יהפוך את הפנים שלו לבלתי נראים למצלמה. שלא יהיה לכם ספק באותו לילה הוא כבר נעצר. אז למה אני מספר לכם את זה? המקרה הזה הוביל שני חוקרים לגלות אפקט על בני אדם שנקרא אפקט דאנינג-קרוגר. במילים פשוטות האפקט אומר שאנשים שלא יודעים הרבה על נושא מסוים חושבים שהם יודעים עליו המון ואנשים שכן מבינים הרבה בנושא נוטים לפקפק בידע שלהם. בעצם ככל שאתה יודע פחות ככה יש לך ביטחון מוגזם וככל שאתה יודע יותר אתה מבין כמה יש לך ללמוד. וזה ממש מסוכן! אפשר לראות את זה בהרבה מקומות. למשל ברשתות אפשר לראות אנשים עם ידע מועט שאומרים שהם מומחים. אז גם אם קראתם כתבה או סרטון על מישהו שמגדיר את עצמו כמומחה לרוב זה לא יהיה נכון.

למה תמיד יש לי מקום לקינוח?

והאם באמת יש קיבה נפרדת לקינוחים?

כל זה קשור למערכת העצבים שלנו. ומסתבר שגם אם אנחנו מפוצצים תמיד ישאר לנו מקום לעוד משהו מתוק. חוקרים ניסו את זה על עכברים. נתנו לעכברים ארוחה מפנקת שאחריה הם היו מלאים ואז הגישו להם עוד אוכל רגיל והם לא נגעו בו. אבל כשנתנו להם אוכל מתוק הם טרפו אותו כאילו הם לא אכלו כלום! ובסוף הם אכלו פי 6 יותר קלוריות. אז אם אתם מוצאים את עצמכם אומרים: זהו אני מפוצץ ואז אוכלים עוד שתי חתיכות עוגה זה לא אתם, זה המוח שלכם.

התמונה לא אמיתית והיא
נוצרה באמצעות ai

אי פעם גורילה עברה לכם מול הפנים ולא שמתם לב?

יש מצב שכן
אבל לפני זה:

בניסוי מעניין שאלו עובדים איפה המטף כיבוי הכי קרוב למשרד שלהם. המטף היה במקום חשוף שכולם יכולים לראות אותו. פחות מרבע מהאנשים ידעו להגיד איפה נמצא המטף וזה כולל אנשים שעבדו שם שנים. אחד החוקרים ניסה בעצמו להיזכר איפה המטף ליד המשרד שלו. ונחשו מה? המטף היה במרחק שתי צעדים ליד המשרד שלו (אפשר לראות בתמונה). וזה מדגים לנו משהו חשוב: לא מספיק שמשהו נמצא שם, אנחנו חייבים להפנות אליו קשב. תכירו את העיוורון הקשבי זו תופעה מוכרת בפסיכולוגיה שבה אנחנו עלולים לא לראות דברים שממש מול העיניים שלנו רק בגלל שלא הקדשנו להם צומת לב. אנשים יכולים לפספס גורילות, מכוניות ואפילו שמיים מתפוצצים וכל זה בגלל שהם היו עסוקים במשהו אחר.

מתי תהיו שמחים יותר, כשתקבלו 20 שקלים או כשתקבלו 50 שקלים?

אז זהו,
שלא

נשמעת שאלה
קלה, נכון?

בניסוי שעשו נתנו לנבדקים משימות שאם הם הצליחו בהם הם הרוויחו כסף ותוך כדי שאלו אותם שוב ושוב עד כמה הם שמחים. אתם בטח חושבים שככל שהם קיבלו יותר כסף ככה הם היו יותר שמחים אז גם הפעם, לא. מסתבר שלמשתתפים לא היה אכפת כמה כסף הם קיבלו ומה שכן היה אכפת להם זה אם הם קיבלו יותר כסף ממה שהם ציפו. התשובה נמצאת במשהו שנקרא תשובות ניבוי תגמול. זה נשמע מסובך אבל זה ממש פשוט. זה הפער בין מה שציפיתם לקבל לבין מה שקיבלתם. לדוגמא: אם ציפיתם לקבל 10 שקלים אבל קיבלתם 20 אתם תהיו שמחים אבל אם ציפיתם לקבל 50 שקלים וקיבלתם 20 אתם כנראה תתאכזבו. אותו סכום כסף אבל רגשות שונים לחלוטין.

כשהייתם קטנים הלכתם לאיבוד בקניון!

כן, מה
אתם לא
זוכרים?

כבר תבינו
הכל אבל
לפני:

בניסוי מטורף חוקרים ביקשו בבני המשפחה של המשתתפים בניסוי לתאר 3 מקרים שקרו להם בילדות ואז החוקרים הוסיפו בסוד אירוע רביעי מזויף לגמרי (ללכת לאיבוד בקניון בגיל חמש). המשתתפים היו צריכים להיזכר באירועים למקסימום שהם יכלו. ועכשיו מגיע החלק המטורף בניסוי: אחרי שהמשתתפים כתבו על האירועים וחשבו עליהם במשך כמה ימים 25% מהם "זכרו" את האירוע המזויף. ולא רק זה, הם אפילו הוסיפו פרטים כמו: מי מצא אותם ומה הם הרגישו. אשכרה רבע מהאנשים פיתחו זיכרון מפורט על אירוע שבכלל לא קרה! בעצם מספיק לשאול שאלה אחת וגם אם זה מעולם לא קרה המוח עלול למלא את החסר. הוא מייצר סיפור ומספר אותו לעצמנו שוב ושוב עד שאנחנו מאמינים בו!